

ANUL XXI. (Seria II)

JOI, 28 Februarie n. (15 Febr. v.) 1901.

Nr. 4.

Apare la 1 și 15 a fiecărei luni st. v.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nieu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an . . . . . 6 coroane.
Pe jum. de an: . . . . . 3 coroane.

DIN CONFERENȚĂ.

ARAD, înca lui Ghenar.

Ziarele noastre cele pretinse serioase discută de tot neserios, de-o vreme încoace, asupra *pasivității*. „Autorisată de la Sibiu” (cum i-ar zice „Tribuna Poporului”), s’a declarat pentru pasivitatea absolută. Vecinul ei din colț, „Telegraful”, a numit această dragoste pentru pasivitate — *minorenitate politică* ear „Tribuna Poporului” pare a se declara și pentru una și pentru alta: și pasivi și activi! Desigur, asta-i mîntea din urmă a Românului: *cine și unde* poate să fie activ, ear acolo unde nu-i puterînță, zadarnic ar fi voință, că nu scapără. De geaba ai proclama a-dică activitate acolo unde s’au sleit forțele.

„Gura Satului” nu și-a spus încă cuvîntul. Cum știm, Romîniaea întreagă numai de *gura satului* e condusă, trebuie dar să ne pronunțămși noi, ca nu cumva să ne pomenim, că la alegerile generale Romîniî toți să facă după pilda celor din Iosășel: unîi să fie adecă activiști, votînd cu guvernul, cum se întîmplă de la 1869 încoaci pretutindenî, ear alții naționaliști pasivi, dînd v o t u l pentru d’alde Dr. Szombati. . .

Am adunat dar și noi obștea satului, care după o matură chibzuire și mai ales după o discuție destul de aprinsă, s’a declarat *pentru contra pasivitate*. Onorabilul nostru Pampus, deși pedagog consumat, zicea că nu prea e dumîrit: cum să fim pentru

contra! Venerabilul Bontilă însă l’a convins zicîndu-i să nu facă gură, și așa hotărîrea s’a adus, ca la ori ce conferență națională: *cu unanimitate de voturi* și socot că se va executa mai punctual decît conclusele conferenței naționale de la Sibiu. Fie-care Român cu vot va merge adecă la alegere, că doar nu se va lăsa nimenî mai prejos decît Kriznyik Árpád, bărbatul de încredere al lui Tagányi.

Așa dar, fraților Romîni, fiți liniștiți și faceți cum vîe taie capul, că bine o să vîe meargă voue. Numai lucruri boacâne să nu faceți, că atunci ajungeți în „Gura Satului”, care nu dă pardon nici pasiviștilor prin vîrstă, nici activiștilor speculanți, ci va lovi întotdeauna cuiul drept în cap.

Cît privește acum chestia candidaturilor, earăși nu e lucru greu. Vorba veche: iac să fie numai, că broaște se găsec! Ba o să vîe mirați, de unde și cine răsare candidat. . . . Szombati, Munteanu, doar nu stau ei singuri între generoși, cari vor să fericească nația romîna.

Că ce să facă apoi în Dietă, cu asta să nu vîe spargeți capul, căci de se va alege unul ori doi, n’au decăt să fie *pasivi*, și atunci nu o să-i certe nici „autorisati” de la Sibiu. Așa se împacă toate opiniile.

Stan Urzică.

JIDANIÏ și BROASOA.

— Anecdota. —

Era târg, din întemplantare,
 Târg bogat, și 'n oraș mare.
 Doi jidani se socotiră,
Schmülle și *Khobi* porniră
 Ca buni târgoveți de cai,
 Dar săraci, ca vai și vai!
 — »Nü, thu, *Khobi*, auzi, mhoi?...
 Hai, să punem amundoi
 Bani ce-avem, la olaltă,
 Și 'mportim dobund' odată!
 — »Nü, eu n'am făr' zece zloti...
 Thu pune mai mult — de poți!
 — »Mhoi, *Schmülle*, eu am un zlot,
 Na! ține la thine thot!
 Și jidani-î norocos
 Și pe față, și pe dos!
 Ei la târg „*gescheft*“ făcură,
 Și pungile le umplură:
 Unul c'o sută curat,
 Cu zece zloti celalalt.
 Venind pe drum cătră casă,
 O broască 'n cale le iasă.
 Cel cu suta o zărește
 Și hăluialalt grăește:
 (Știind, că des flămânzește)
 — »Vezi, *Khobi*, thu n'ai puthut
 Să câștigi la târg mai mult;
 Io-ți dau suta — de te-apuci,
 Broasca asta s'o îmbuci!
Khobi, nu mult se gândi
 Ci se prinse a 'nghiți;
 Dar când pe la jumătate
 Zise: »Auzi, liebe frathe:
 »Să mi bathe Domnizo,
 »Dache broasca esthe rho,
 »Dar vezi, și io-s d'omenie,
 »Și las jumethathe ție
 »Și din broasche, și din suthe
 »Dar să nu faci vorbi multhe...
 — »Dache nu munci broascha thot,
 N'ai să capheți nici un zlot!
Khobi broasca o 'nghiți,
 Și suta 'n pung' o viri!...
 Mergând astfel pe cărare,
 Iată, altă broască sare,
 Acum *Khobi* e galant

Și zice celuilalt:

— »Eu ved, că thu supherat
 Pentru suta ce mi-ai dat,
 Dar să nu zici că-s vhom reu,
 Io dau napoi sutha thëu,
 Dache și thu the apuci
 Broasca asta s'o îmbuci!
Schmülle plin de bucurie,
 Că suta 'napoi să-i vie,
 Până ce-ai numera tri:
 Prinse broasca ș'o 'nghiți!
Khobi suta 'i-a predat
 Și apoi l'a întrebat:
 — »Spune, *Smülle leben*, zo
 Să thi bathe Domnizo
 Pentru-ce noi am muncat
 Câte-un broasche d'âl spurcat?...
 — »Nü, thu nici asta nu ști,
 Și nu e greu d'a ghiți:
 Eu cinat, și thu cinat,
 Și nimica nu costat,
Nu-i asta profit curat?!

Elisar Fuste.

Spicuri savante.

Fii activ până ești în Oreștie, că în Pesta,
 în parlament te vor face pasiv.

Aureola.

Nu fi prea activ în tinerețe, ca să n'ajungi
 pasiv *tun* la bătrânețe.

P. Reseda.

Între în ziaristică cu dreptatea, ca în lupta
 ta politică să-ți rămână mai pe urmă măcar un
 mic *drapel* în mână.

Bran Istoveală.

Citește pe Ihering, dacă vrei s'o duci bine
 ca ziarist.

P. K. Căian.

Serie mult și multă vreme, ca să satureți pe
 abonenți și cititori să se sature de tine.

A. Urică.

Poporul — sunt Eu.

A. Lex(sies).

Dacă Vulturul devine serios, eu n'as mai fi putut exista decât ca foaie umoristică. Ca la noi, la mine.

Oaia pedagogică ?

Uniți-ve în cugete — uniți-ve în confesiune!
Dacă da... și cu toți uniți, n'ar fi confusiune!

»Unirea« cea blăjână.

TANDA ȘI MANDA.

Tanda: Mă! Da ce 'i-o apucat acum ea ră pe unii din popii voștri uniți? Ci-că și pe voi și pe noi — la porunca Papei, — vor să ne facă *papistăși*, că altfel ne prăpădim cu zile.

Manda: Da ce să-'i fi apucat? — Au căpiat, se vede, bieții. Ceea-ce fac, nu fac ei cu gând să ne fericească, *nici pe noi, nici pe voi*.

Tanda: Cunoști pe popa Teaha?

Manda: Ei, ba bine că nu! Și pe el și pe alți șuchiați de pănura lui — bucuros vi-'i dam chiar și vouă de pomană.

Tanda: Ba al vost' să fie, cu toată porodița lui! — Eu numai un sfat le-aș da: să-'și vadă mai bine de trebile lor, acolo la voi acasă, că aveți voi destule nevoi. D'ale noastre — avem noi cine să se îngrijască.

Manda: Știi una? Ai noștri de 200 de ani se botează uniți, și nici unii din noi n'ar oprî cursul vremii, dacă ar fi să fim earăși una — *cum am fost*...

Tanda: Tacî, măi! Nu cumva să-'i audă vorba parintele vlădică de la Lugoj!

CONVERSATOR PREMIAT.

Studentul preumblându-se cu o d-soară o întreaba :

»D-soară, îi place brânza?«

»Imi place.«

»Dar surorii d-tale îi place brânza?«

»Si ei îi place.«

»Dar fratelui d-tale îi place brânza?«

»N'am frate.«

»Dar dacă ai ave, i-ar plăcé?«

»Poate! Dar te rog, primește de la mine floarea asta de bostan... «

UNU POLITICIAN CERTĂRET.

Epigramă

de Ștefan C. Năframă.

Nu te certa prea adese.
Prin gazete, pe la mese.
Ci fi mai politicos,
Căci de nu, ajungi, iubite,
Din politician cuminte,
Chiar un *poli-ticălos*.

Ripa Țiganul.

(Monolog).

Dă cincî ani hodată ajunseiu și io la pomană: Măria Sa ispăhia de la Pâncuța dat-a atâta bēvutură la halegera de hablegat din Gurahonț, că sauîmbătat și câniț... Ce mai trăi! Tot di briu m'am ținut cu popa Crisnie și ziulica hîntreagă tot țigari ghe hlea domnești am pipat... Am învățat, pe dascălul Kosztina Miklós să joace Țigăria. Ne am și pupat laolaltă. Era să joc și pe popa Bodea din Buteni de nu se întorcea trăsura cu el de pe toltiș. Numai a doua zi dimineața a fost rhēu: ne am trezit cu capul cât șura!

AUTOR și OPURI

Doamna: Da tu unde pleci cu portretul acela?

Servitoarea: Il duc la locul cuvenit.

Doamna: Unde să-l duci?

Servitoarea: Acolo, unde mi-a zis eri domnul să duc și operele Țigăriei acestuia, Țigăria.

ȘTIRI MĂRUNTE.

„Drapelul” din Lugoj anunța mai zilele trecute la loc de frunte, că apare pe 6 pagini. Desfacem, și ce vedem? Trei pagini cuprind - *anunțuri!*

Așa da, se plătește să sporești paginile.

CE E DE NECREZUT?

Că prof. Pro-Kerl să fie nevinovat ca mielul în provocarea Sticke-ului din Seminar.

Că Prea Cuviosul August să fie în Arad când e vorba d'a mânca un prânz și o cină bună la mănăstirea din Bodrog.

Că un anumit „Petrovici” să n'aibă naturei de „Bloju”

Că plecând din Arad, Dr. Teodor Popescu să-și fi luat adio de la vecinii de peste drum*).

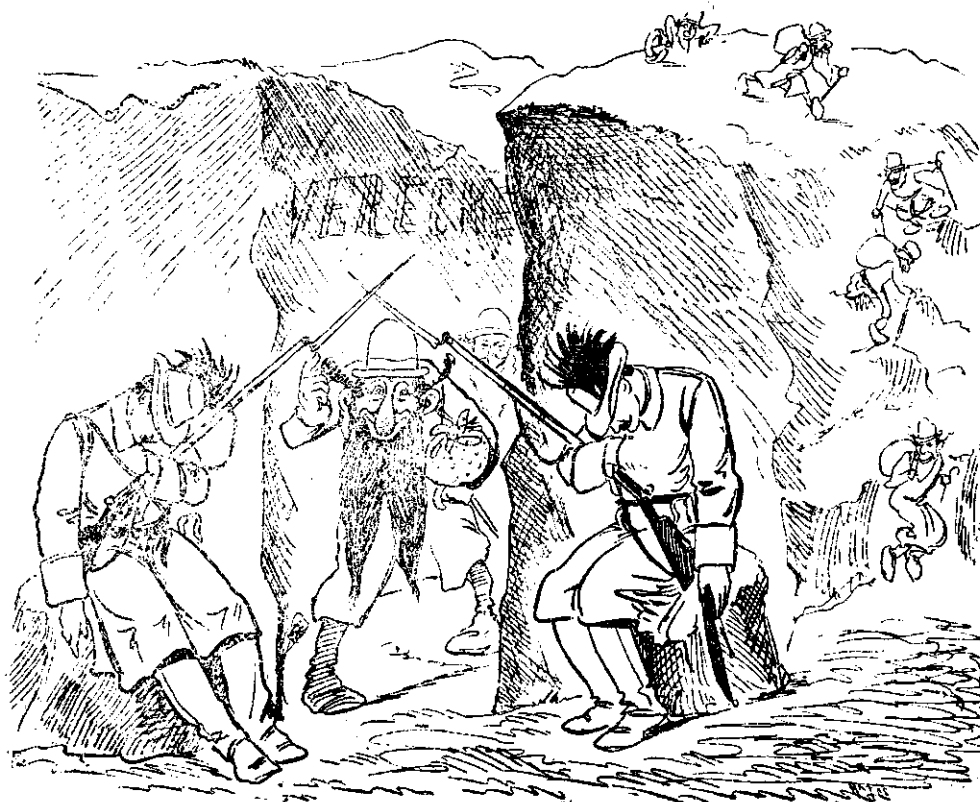
*). Poste drum o redacția „Tribunei Poporului”.

I.

Ovreii dați afară din Viena — cu sunete de trîmbiță, își iau drumul spre Palestina — Europei, înmulțind populația *Budapestei*.

II.

Greva din Alumneu.

Îtig: Bună ziua cuconășule. Mai ai ceva de vîndut?

Grevistul: N'am lipsă de bani. Ne dau patronii noștri bani cîtî numai ne trebuie.

Îtig: Wie haist? Patronii! Recomandă-mă și pe mine la acei patronii! Am și eu lipsă de parale!

Grevistul: Nu se poate. Patronii noștri zic: N'are să știe dreapta ce face stînga.

Îtig: Gut gezagt! Nici la mănăstirea de la Boddrog nu știe dreapta ce face stînga.

Text la această gravură a scris Bartha Miklós în ziarul „Ellenzék”, în seria de articole despre *Cazarî*.

Ovreii rafinați au știut adecă să se strecoare din Galiția spre pămîntul făgăduinței, în Verhovia, făcînd pe Rutenii să ia lumea în cap.

Cântec din Blaj.

(Melodia: Adam-Valzer).

Când amicul Iliuț
Era mic, băiat drăguț,
El la școală învăța
Și la premii tot lua.

Tată-sau se tot mira
Și în barbă își șoptia:
Am să-l cresc și eu cu scop.
„Să ajungă... episcop!”

„Dedul meu, Dedul meu Iliuț,)
„Ce cuminte-î, ce drăguț) bis.

Fai când Dedu-a măi crescut,
Și... chiar părul l-a căzut, --
A ajuns el „directer”,
Prieten cu „Gelehrter Herr”.

Apoi — „brânza s'a stricat”;
„Cuminița” s'a înfundat, —
Dând politica de mal,
Astăzi rod la: „cașcaval”.

Dedulaș, Deduleț, Deduluț,)
Iezuit ești și prostuț.) bis.

Zdrânga-zdrânga.

G L U M E.

-- Bucătăreas-o! în Dumineca viitoare vom
ave balul nostru de casă! Sunt curioasă să
ved că ce ști!?

-- Ah, doamnă! Știu juca ori și ce —
numai bontonul nu!

-- Mamă, să-ți spun o istorioară, însă te
vei bucura când o vei auzi!

-- Sigur, copila mea!

-- Așa dară — a fost odată o... sticlă
pentru apă --- și --- pe care, tocmai acum am
spart-o!

Proprietarul: (care întâlnește în parcul
castelului, o damă necunoscută, mireasa forestie-
rului):

»Domnișoară, nu ști, că intrarea aici e
oprită, și că vei fi pedepsită cu 10 C.?«

»N'am însă nici un ban la mine!«

»Bine. — atunci dar, cu o sărutare!«

»Fie, te rog să trimiți însă pe forestierul,
el poate încasa pedeapsa.«

Studentul: »Pentru această înșultă te pro-
voc la duel, cu pistolul!«

Voiajorul: »Se primește! Dar întâiu tre-
buie să-ți procuri un bilet de vinat, căci mă nu-
mesc — Cerbu!«

Advocatul: »Ce motiv vrei să pui la di-
vorțul d-tale?«

Clienta: »Acela, că — aș pute face o
partie cu mult mai bună!«

»Iubită d-șoară, acest inel, pe care l-ai dă-
ruiesc, se aseamănă cu înfocata mea dragoste;
e fără sfârșit!«

»Și dragostea mea, față de d-ta, d-le conte
— se aseamănă tot cu acest inel; e fără în-
ceput!«

»Te-ai gândit, că ce dar să dai mătușei de
ziua onomastică?«

»Da! Știi — ea a avut o tinereță fără
bucurii — îi voi scrie o scrisoare anonimă,
de dragoste!«

Măriuța ca cocoană (făcuse o excursiune
la munte și istorisește unei prietene):

»Am făcut un voiaj până la munte —
erau copaci și ear copaci — atâta urdă și
brânză am mâncat și atât am ris!« — (tablou!)

»Ah, dragă, mi-s'a rupt flașneta de la
corset!«

»Ce flașnetă! — Poate blanșetă?«

»Ei, — amândouă sunt sinagoage!«

»Sinonime, dragă! Geni.

POȘTA REDACȚIEI.

»Colabor». Regretăm, că n'am putut întrebuița coalile
ce ne-ați trimis, fiind-că erau scrise. — Fl. B.

Deposit de giuvaeruri, ciasornice si argintării.

⇒ Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare. ←

Fondat 1867 **I. Graller și fiul** Fondat 1867

ciasornicar și giuvaerghiu
Arad, piața Andrásy Nr. 24

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere se execută prompt.

!! Prețurile cele mai moderate !!

BCU Cluj Central University Library Cluj

Tipografia
„Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărițiuri de bancă,	Cărți, Brosuri.	Ori-ce tipărițiuri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri fu- nebrale, etc.	

Cele mai moderate preturi !!

Resultat minunat!

	Absint		Alaș	
Anisete	Nu e mai dulce! ea lichorul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara. Prețul unei sticlețe e 60 fileri. care e deajuns la prepararea unui litru de lichor fin.			Nuci
Fenedietin				Cafea
Chatreuse				Maraschi: o
Caracao				Potocato
	Rum		Vanilie	

Mulțumire generală!

Popa Bontilă.

— Bine zice neica »Napoleon« în »Telegraful« lui Pacășeanu, că episcopii ne trebuiesc noue; bani au și țiganii! Oamenii la muncă? Aci sunt eu și cu dînsul.

DINROTBAV.

— Strofe. —

Cel *Dinrotbav* Dionis
Luă Alexies 'ta abzis;
Șacum a intrat cu fală
La „*Tribuna Literară*“.

*

Ai ajuns chiar de ocară,
O, „*Tribună Literară*“,
În tine când s'a subscris
Cel *Dinrotbav* Dionis.

*

O, „*Tribună Literară*“,
Te faci de minune 'n țară,
Că la tine-î găzduit
Alexist-ul proselit.

*

Azi în coloanele tal:
Își pune strofele sale
Trubadurul din „*Poporul*“,
De *imm*-uri traducătorul *).

Tu, »*Tribună Literară*«,
Cu ndrăgitu-ți de ocară
Duceți-vă la »*Poporul*«,
Cu *Stoica* traducătorul.

*

În cartea sorții stă scris,
Ca sermanul Dionis
La »*Poporul*« să muncească,
»*Diderot*« să se numească.

Din Ghimbar
ris-à-ris de Rotbar.

Din memoriile cuconășului Evghenie.

(Foarte instructive).

Fucurești, Lună 189, Ian. 8

Azi m'a silit foamea să comit ceva genial.
Am intrat în restaurantul „Capșa“.

— „Adă-mi zece stridii“ zic către chelner, deși n'aveam nici un ban.

— La moment, Monsieur, — zice chelnerul, poftiți și chetlio? Vă recomand și Șnițel Potage, à la Rein. Să aduc și o sticlă Chateaubriand?

— Ada-le!

Mănânc minunat. La fine maî cer și o cremă. Scot neobservat un ac și îl vâr în cremă, apoi strig mănios:

— Chelner!

— Poftim, Monsieur!

— Chiamă pe Restaurateur!

Acesta vine. Scot în prezența-i acul din cremă și aruncând asupra lui o privire de tigru strig din gura mare, încât atrag atenția tuturor oaspeților:

— Vezi, domnule, ce-î asta? . . .

— Scuzați, Monsieur, nu înțeleg eum s'a putut întâmpla una ca asta. . .

— Solvește! . . dar am să duc acul la cabinetul judeului de instrucție. . .

— Monsieur! Vă rog. . . n'aveți să solviți nimic. . . Iertați, vă rog, nu faceți cas, că 'mi-se duc toți mușterii. . . Mă nefericiți. . .

'I-am grațiat și am plecat aruncându-i o privire disprețuitoare. Restaurateurul m'a petrecut până la ușă, închinându-se adânc, bun bucuroș că a scăpat fără bucluc.

Am ajuns acasă sătul pentru două zile. Am timp de a mă cugeta unde și cum să prânzesc poimâne.

* Tia uectorul „Szózat“-ului și zelos rapsod al „Popo-
lului“ (scris de către domnul Corosi Alexies).